

Cu gândul la Eminescu

5A

La steaua

La steaua care-*a* răsărit
E-o cale-atât de lungă,
Că mil de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Luci vederii noastre.

Îcoana stelară ce-a murit
Încet pe cer se sule;
Era pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem, și nu e.

Tot astfel când al nostru dor
Pierî în noapte-adîncă,
Lumina stinsului amor
Ne urmărește încă.

Recită Irina Răchiteanu

Lacul

Lacul codrilor albastru
Nuferi galbeni îi încercă;
Tresărînd în cercuri albe
El cutremură o barcă.

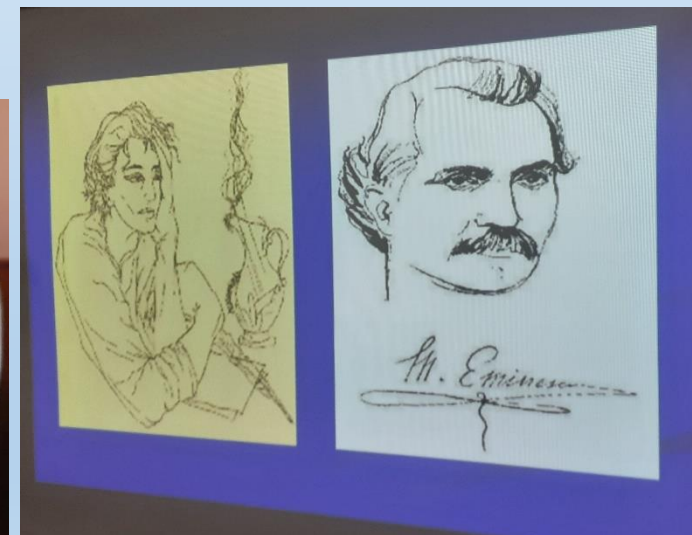
Și eu trec de-a lung de maluri,
Parc-ascult și parc-aștept
Ea din trestii să răsară
Și să-mi cadă lîn pe piept;

Să sărim în luntrea mică,
Îngânași de glas de ape,
Și să scap din mână cârma,
Și lopotile să-mi scape;

Să plutim cuprinși de farmec
Sub lumina blîndeii lune –
Vântu-n trestii lîn foșnească,
Unduioasa apă sune!

Dar nu vine... Singuratic
În zadar suspin și sufar
Lângă lacul cel albastru
Încărcat cu flori de nufăr.

Click! Recită Dana Cosmea

Prof. Dana Crăciun